

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobkyně:

Vinostrada s.r.o., IČO 029 67 375
sídlem Korunní 588/4, Praha 2
zastoupena advokátem Mgr. Ing. Ondřejem Dlouhým
sídlem Berkova 444/8, Brno

proti
žalované:

**Státní zemědělská a potravinářská inspekce, inspektorát
v Praze**
sídlem Za Opravnou 300/6, Praha 5

**o žalobě proti rozhodnutí ředitele inspektorátu Státní zemědělské a potravinářské inspekce
v Praze ze dne 28. 7. 2022, č. j. SZPI/BF176-25/2022,**

takto:

- I. Rozhodnutí ředitele inspektorátu Státní zemědělské a potravinářské inspekce v Praze ze dne 28. 7. 2022, č. j. SZPI/BF176-25/2022, a opatření inspektora inspektorátu Státní zemědělské a potravinářské inspekce v Praze ze dne 14. 7. 2022, č. D028-10831/22/C, se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 41 827 Kč, a to do rukou jejího zástupce Mgr. Ing. Ondřeje Dlouhého, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí, kterým ředitel inspektorátu žalované částečně zamítl odvolání žalobkyně proti opatření inspektora žalované ze dne 14. 7. 2022, č. D028-10831/22/C (dále jen „opatření“). Tímto opatřením žalovaná žalobkyni nařídila zákaz výroby potravin nebo jejich uvádění na trh, a to u výrobku s názvem ALZAIA GLERA 20 LTR, slim keg šarže 00264775.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

2. Žalobkyně v podané žalobě namítá, že žalovaná založila své opatření výhradně na dílčím závěru, že žalobkyně porušila oznamovací povinnost podle § 14a zákona č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vinařský zákon“), a protože žalobkyně takovou oznamovací povinnost vůbec neměla, je toto opatření nezákonné. V řízení předcházejícím vydání opatření žalovaná nezjišťovala rozhodný skutkový stav a zatížila tak řízení procesními vadami. Tím, že ředitel žalované nezákonné opatření částečně potvrdil napadeným rozhodnutím, rozšířil nezákonnost procesního postupu.
3. Jednotlivými žalobními body žalobkyně namítá následující.
4. Zaprvé žalobkyně namítá nesprávné posouzení obalů KEYKEG a POLYKEG, jehož základem je dle názoru žalobkyně ignorování zákona č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obalech“). Žalobkyně nesouhlasí s názorem žalované, že je úprava obalů ve vinařském zákoně úpravou zvláštní ve vztahu k obecnému zákonu o obalech, protože vinařský zákon s pojmem „obal“ pracuje jen pro účely rozlišení různých druhů vína z hlediska možností jejich distribuce, zatímco zákon o obalech reguluje obalovou problematiku především ve vztahu k ochraně životního prostředí. Ze zákona o obalech navíc nijak nevyplyvá, že by měly být vinařské produkty z této regulace vyňaty. Žalobkyně má za to, že přístup žalované je v rozporu s principem vnitřní bezrozpornosti práva, k čemuž odkazuje na nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 420/09, cituje také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2004, č. j. 1 As 9/2003-90. Žalobkyně shrnuje, že v dané věci je potřeba pravidla obsažená ve vinařském zákoně interpretovat s přihlédnutím k bezprostředně souvisejícímu zákonu o obalech.
5. Zadruhé žalobkyně uvádí, že obaly KEYKEG a POLYKEG je nutno pokládat za obaly jednorázové, čímž odpadá potřeba zkoumat, zda jsou či nejsou tyto obaly bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelné. Žalobkyně uvádí, že v rámci kontroly žalovaná neuskutečnila žádný skutkový poznatek, z něhož by bylo možné dovodit, že předmětné obaly jsou opakovaně použitelnými ve smyslu § 2 písm. g) zákona o obalech. Ze znaleckého posudku dle názoru žalobkyně naopak vyplynulo, že po vyčerpání obsahu předmětný obal *obsahuje návod na likvidaci, kterou smluvně zajišťuje firma EKOKOM a.s., nebo se obal může vrátit k likvidaci dodavateli, po vyprázdnění je jako plastový obal určen k recyklaci, přičemž sběr znehodnocených obalů je smluvně zajištěn*. Žalobkyně uzavírá, že do kategorie jednorázových obalů nespádají pouze ty, které lze otevřít jen jejich vlastním porušením, ale všechny obaly, které nesplňují zákonné podmínky pro opakované plnění a nesplňují definici opakovaně použitelného obalu. Žalobkyně tedy uzavírá, že vzhledem k tomu, že obaly KEYKEG a POLYKEG jsou obaly jednorázové, a to o objemu 20 litrů, a splňují i další podmínky stanovené zákonnou definicí, jedná se o spotřebitelské obaly. Tento názor sdílí i Ministerstvo životního prostředí, jak vyplývá z aktuálního písemného stanoviska MŽP, Odboru odpadů ze dne 29. 7. 2022.

6. Zatřetí má žalobkyně za to, že i kdyby soud dospěl k závěru, že obaly KEYKEG a POLYKEG nejsou obaly jednorázovými, stále bude tyto obaly potřeba pokládat za obaly spotřebitelské, protože nejsou znovu naplnitelné bez výměny jednorázového uzávěru. Žalobkyně vysvětluje, že ze znaleckého posudku a stanoviska znalce vyplývá, že předmětný obal je zaplombován plombou výrobce vína, která před vypouštěním (obsahu) musí být porušena a neodvolatelně znehodnocena vytržením ze sedla (rozdělením na dvě části). Předmětný obal sám je nadto opatřen vlastní signaturou (šarží) obalu a ve spojení se signaturou (šarží) vína tvoří nedělitelný celek. Dle názoru žalobkyně znalecký posudek jasně konstatuje, že předmětný obal není bez výměny jednorázového uzávěru nebo jeho souvisejících bezpečnostních prvků znovu naplnitelný. Dodává, že argument žalované, že předmětný obal může být znovu naplněn pomocí externího výčepního zařízení, nedává smysl, když k takovému postupu (opětovnému naplnění) nemůže fyzicky dojít bez předchozího odstranění plomby. Žalobkyně zdůrazňuje, že zákonná definice jednorázového uzávěru jasně hovoří o uzávěru včetně souvisejících bezpečnostních prvků, za který znalec pokládá i použitou plombu. Ani sama žalovaná pak nedospěla k dílčímu závěru, že by příslušná plomba nebyla bezpečnostním prvkem. Dle názoru žalobkyně neobstojí argumentace žalované, že plomby jsou výrobcem prodávány, protože se nejedná o plomby, ale o materiál, jehož aplikací na naplněný obal teprve plomba vznikne. Žalobkyně namítá, že svými názory na plombu a opětovnou naplnitelnost předmětných obalů bez výměny jednorázového uzávěru se žalovaná dostala do rozporu se znaleckým posudkem a stanoviskem znalce, přičemž však v rámci kontroly neprovedla důkazy, které by správnost jejího názoru potvrdily. Navzdory návrhům žalobkyně žalovaná neprovedla ani výslech znalce, nepořídila ani znalecký posudek, který by relevanci dřívějšího znaleckého posudku zpochybnil. Žalobkyně má za to, že žalovaná svou činností deformuje vnitrostátní trh s vínem a soutěžní prostředí a vzdaluje Českou republiku od tržních standardů ostatních členských států Evropské unie a od hodnot unijního práva.
7. Začtvrté žalobkyně namítá, že žalovaná tím, že upírá obalům KEYKEG a POLYKEG povahu obalů spotřebitelských, vyvolává na vnitrostátním trhu s vínem silný protekcionistický efekt. Žalobkyně vysvětluje, že vzhledem k tlaku, který je vyvoláván fyzickou podstatou perlivého vína, nelze toto víno balit jinak než do lahví nebo právě jen do zmíněných obalů. Jiné obaly, které přichází v úvahu v případě tichých vín (např. obaly Bag-in-Box), nelze v případě perlivých vín využít. Žalobkyně upozorňuje, že podle § 27 vinařského zákona lze víno spotřebiteli prodávat pouze v obalu určeném pro spotřebitele, nebo jako sudové, nebo jako čepované, nebo jako rozlévané. V té souvislosti žalobkyně dospěla k závěru, že je-li perlivé víno baleno jinak než v lahvích (tj. v obalech KEYKEG a POLYKEG), lze jej prodávat spotřebiteli výhradně jako sudové. Možnosti distribuce sudového vína jsou však omezené, když v souladu s § 16b odst. 2 vinařského zákona může být víno prodáváno spotřebiteli pouze v provozovně výrobce vína nebo příjemce nebaleného vína, a není tedy možné distribuovat sudové víno prostřednictvím (provozoven) třetích osob. Spotřebitel tak dle tvrzení žalobkyně nemá v ČR jiný přístup k perlivému vínu než prostřednictvím jeho balení v lahvích, což je jednoznačně nejdražší. Teoreticky by sice k němu mohl mít přístup i jako k vínu sudovému; jako sudové víno mu však může být perlivé víno prodáváno jen přímo v provozovnách výrobců a dovozců, což je vymezení natolik omezené, že reálně nemůže vzniknout s takovým perlivým vínem standardní tržní situace, která by odpovídala poptávce.
8. Žalobkyně má za to, že přehlížením zákona o obalech žalovaná ignoruje též jeho § 1 odst. 1, které odkazuje na Směrnici Evropského parlamentu a rady 94/62/ES ze dne 20. 12. 1994 o obalech a obalových odpadech a Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/12/ES ze dne 11. 2. 2004, kterou se dříve uvedená směrnice mění. Odkazuje také na komentářovou literaturu, která uvádí, že je zaveden výkladový princip, podle kterého postupy podle zákona nesmí vést k narušení volného pohybu zboží mezi ČR a členskými státy EU. Žalobkyně se domnívá, že popíráním faktu, že předmětné obaly jsou obaly spotřebitelské, narušuje žalovaná pohyb zboží (perlivého vína) mezi

ostatními členskými státy a Českou republikou, což je ke škodě nejen tamějších producentů, ale také domácích spotřebitelů.

9. Zapáté žalobkyně kritizuje přístup žalované, kdy má za to, že pouhé zrušení napadeného rozhodnutí bez vyslovení mimořádně určitého závazného právního názoru soudu a provedení dokazování, nepovede na straně žalované k procesnímu chování, které by odpovídalo duchu soudního rozsudku, tedy zachová svůj protekcionistický přístup k domácím producentům. Žalobkyně namítá, že bezvýsledně vyčerpala všechny možné opravné prostředky a má za to, že rozhodnutí na jednotlivých stupních jsou odůvodněná shodně, bez individuálního posuzování věci.
10. Zašesté žalobkyně namítá, že jádrem protekcionistických motivů a postupů žalované je prosazování neopodstatněného právního názoru, že obaly KEYKEG a POLYKEG nejsou způsobilé k prodeji čepovaného vína. Domnívá se, že se žalovaná obává situace, kdy by si spotřebitel svobodně u nezávislého distributora koupil italská perlivá vína načepované tímto distributorem z obalů KEYKEG a POLYKEG, kdy takový stav by ohrozil méně konkurenceschopnou lokální produkci (tato obava je dle žalobkyně opodstatněná). Uvádí, že zákonné požadavky na obal způsobilý k distribuci čepovaného vína spočívají v tom, že musí jít o jednorázový obal určený pro spotřebitele s jediným otvorem k plnění a nevyměnitelným výčepním ventilem, a tyto jsou v případě předmětných obalů splněny. K námitkám žalované týkající se nevyměnitelného výčepního ventilu žalobkyně zdůrazňuje, že sama žalovaná přítomnost výčepního ventilu připouští. Dle názoru žalobkyně však není pravdou, že by se jednalo o ventil vyměnitelný, neboť výčepní ventil obalů KEYKEG a POLYKEG je originální nevyměnitelnou integrální součástí obalu jako takového a plomba výrobce vína chrání výčepní ventil obalu a originalitu obsahu do doby odstranění plomby odtržením ze sedla. U předmětných obalů výměnu výčepního ventilu obalu nelze provést, neboť by došlo k nevratnému poškození těsnosti obalu. Za bezpředmětné považuje žalobkyně poukazování žalované na použití externího výčepního zařízení v souvislosti s předmětnými obaly, když zákonná definice čepovaného vína neklade na obal z tohoto hlediska žádná omezení, a ani je nelze z vinařského zákona dovodit.
11. Žalobkyně upozorňuje na to, že i samo Ministerstvo zemědělství, které je gestorem vinařského zákona, na svých webových stránkách (<https://eagri.cz/public/web/vinarsky-zakon/vinarska-cast/otazky-a-odpovedi/>) deklaruje názor v odpovědi na otázku č. 29: „*Ministerstvo nevylučuje použití externího výčepního zařízení, které pomůže nebo urychlí čepování vína např. z BiB opatřených nevyměnitelným výčepním ventilem.*“ Žalobkyně uzavírá, že předmětné obaly jsou jednorázovými obaly určenými pro spotřebitele s jediným otvorem k plnění a nevyměnitelným výčepním ventilem, a jako takové jsou plně způsobilé k distribuci čepovaného vína.
12. Žalobkyně navrhuje, aby soud zopakoval veškeré důkazy, které žalovaná provedla v řízení o kontrole a v řízení o předcházející kontrole, a tyto navrhuje doplnit o další znalecký posudek soudního znalce se specializací „obaly“ či „obalová technika“, výslech Ing. P. H. (xxx žalobkyně), stanovisko Ministerstva životního prostředí, Odboru odpadů ze dne 29. 7. 2022 a internetové stránky MZe (viz odkaz výše).
13. Žalobkyně dále navrhuje, aby soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil ve smyslu § 78 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), tyto závazné právní názory:
 - a. Zákon č. 321/2004 Sb. nemá povahu *lex specialis* ve vztahu k zákonu č. 477/2001 Sb.
 - b. Obal typu KEYKEG či POLYKEG nutno ve smyslu § 3 odst. 1 písm. y) zákona č. 321/2004 Sb. pokládat za obal jednorázový.
 - c. Obal typu KEYKEG či POLYKEG, je-li navíc opatřen plombou, která před vypouštěním obsahu musí být porušena, nutno ve smyslu § 3 odst. 1 písm. y) zákona č. 321/2004 Sb.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

pokládat nejen za obal jednorázový, ale zároveň také za obal bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelný.

- d. Obal typu KEYKEG či POLYKEG, je-li navíc opatřen plombou, která před vypouštěním obsahu musí být porušena, nutno ve smyslu § 3 odst. 1 písm. w) zákona č. 321/2004 Sb. pokládat za jednorázový obal určený pro spotřebitele s jediným otvorem k plnění a nevyměnitelným výčepním ventilem, který jako takový je plně způsobilý, aby z něj bylo prodáváno spotřebiteli víno jak k bezprostřední konzumaci v místě prodeje, tak jako zabalené v místě prodeje na žádost spotřebitele, a je tedy plně způsobilý k využití při prodeji čepovaného vína ve smyslu dříve uvedeného zákonného ustanovení.
14. Žalobkyně navrhuje, aby soud zrušil napadené rozhodnutí spolu s rozhodnutím I. stupně (Opatření inspektora žalované ze dne 14. 7. 2022 č. D028-10831/22/C) a uložil žalované povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení.
15. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě shrnuje dosavadní průběh řízení (kontroly). Žalovaná uvádí, že pro posouzení, zda je v případě dovozu vína aktivována oznamovací povinnost podle § 14a vinařského zákona, je stěžejní posoudit, zda se jedná o balené či nebalené produkty. Vysvětluje, že obal určený pro spotřebitele ve smyslu § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona musí být jednorázový, nebo bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelný. Kromě toho je rozhodující také limit maximálního objemu takového obalu, tedy max. 20 litrů. Žalovaná uvádí, že k posuzování jednotlivých obalů z hlediska uvedených znaků přistupuje individuálně, a to bez ohledu na deklaraci výrobce.
16. K žalobním námitkám ad *zaprvé až zatřetí* (popsáno výše) žalovaná uvádí, že žalobkyní předložený znalecký posudek ze dne 31. 3. 2021 a stanovisko znalce ze dne 5. 4. 2022 se primárně zaměřují na posouzení obalu typu KEYKEG z pohledu požadavků zákona o obalech, nikoli z pohledu vinařského zákona. Žalovaná přitom neshledává, že by tyto dokumenty nějak vyvracely kontrolní zjištění učiněná v dané věci, když tyto jen teoreticky popisují funkčnost a vzhled obalu a jeho technické vlastnosti, avšak nezabývají se možností, zda lze obal bez výměny jednorázového uzávěru znovu naplnit či nikoli a za jakých podmínek. Žalovaná neshledává relevantní tvrzení o ignorování zákona o obalech, neboť žalobkyně byla opakovaně poučena, že kontrola (v souvislosti s posouzením obalů) je vedena v režimu vinařského zákona jakožto *lex specialis* věnujícího se komoditě vinařských produktů včetně obalů, v nichž jsou prodávány. Žalovaná setrvává na názoru, že znalecký posudek a žalobní argumenty se zcela míjejí s podstatou věci, kterou není posouzení obalu z hlediska zákona o obalech, ale z hlediska vinařského zákona. Skutečnost, že stejný obal se pro jiné produkty, které nemají speciální úpravu, posuzuje jako obal určený pro spotřebitele, nemá vliv na hodnocení tohoto obalu z hlediska speciální úpravy dané vinařským zákonem. Z tohoto důvodu označuje žalovaná za nerelevantní také stanovisko MŽP, které se podstatou sporu též nezabývá a nahlíží na obaly pouze optikou zákona o obalech.
17. Důvody pro speciální úpravu ve vinařském zákoně spatřuje žalovaná v tom, že pokud jsou vinařské produkty uváděny na trh v obalech nesplňujících definici obalu určeného pro spotřebitele, tedy nikoliv v obalu, který není určen ke znovunaplnění, ale obalu, který nelze znovu naplnit, jsou daleko rizikovější z pohledu nelegální manipulace s nimi. Dodává, že předložený znalecký posudek se vůbec nezabývá praktickou možností opakovaného naplnění obalu. Z veřejně dostupných technických nákrešů v rámci návodů na čepování, recyklaci a plnění obalů typu KEYKEG, popř. POLYKEG, dle názoru žalované vyplývá, že opakované plnění těchto obalů za pomoci plnicího zařízení, které je volně k prodeji, je technicky možné, relativně snadné a nevyžaduje žádné speciální podmínky či další zařízení. Vysvětluje, že po technické stránce se jedná o plastovou nádobu s dvojitou stěnou, která obsahuje „sáček“ s vínem a uzávěr sestávající se z narážecího ventilu pro speciální výčepní zařízení a plastové krytky, prodávané výrobcem také samostatně (v originále na

stránkách výrobce je uvedena jako „Snapcap for KeyKeg“, tudíž víčko/krytka, nikoli plomba ve smyslu pečeti).

18. Právě posouzení uzávěru je podle názoru žalované pro projednávanou věc stěžejní. Popisuje, že originální výrobek je u výrobce po naplnění vína opatřen plastovou krytkou, kterou je nezbytné před nasazením výčepního zařízení sundat nebo odlomit. Výrobce těchto obalů však na svých stránkách prodává plastové krytky samostatně spolu s příslušenstvím, kterým je mj. souprava, obsahující veškeré vybavení potřebné pro domácí plnění těchto obalů. Dále výrobce přikládá k plnicí sadě návod na plnění do těchto obalů, přičemž je veřejně dostupné i oficiální video s návodem. Pomocí uvedené plnicí soupravy lze jednoduše naplnit nejen originální prázdný obal, ale také již dříve vyčepovaný obal, aniž by narážecí ventil ztratil svoji funkčnost, resp. uzávěr po opakovaném naplnění těsní a tekutina je uvnitř neprodyšně uzavřena. Tato skutečnost měla být dle tvrzení žalované prokázána při předchozí kontrole u žalobkyně, přičemž odkazuje na příslušné protokoly. Žalovaná má za to, že ventil lze používat opakovaně a mění se pouze plastová krytka (plomba), která je nástavbovým bezpečnostním prvkem chránícím výčepní ventil před případnými nečistotami a poškozením a může sloužit k umístění informací o produktu, nicméně je snadno oddělitelná od původního obalu a její případné odstranění a absence nemá žádný vliv na funkčnost uzávěru v podobě výčepního ventilu. Obdobné závěry platí i pro obaly typu POLYKEG. Žalovaná odkazuje na závěry uvedené ve Vyjádření k posouzení obalů určených pro vinařské výrobky vypracovaném Ministerstvem zemědělství (č. j. MZE-28897/2021-18124).
19. Pokud jde o dokazování, má žalovaná za to, že nebylo zapotřebí ve věci provést výslech soudního znalce pana V. Špilara (zpracovatele znaleckého posudku předloženého žalobkyní), ani si opatřovat jiný znalecký posudek. Žalovaná věc primárně posoudila sama, resp. prostřednictvím zkušební laboratoře inspektorátu žalované v Brně, a dále ve věci oslovila Ministerstvo zemědělství a Institut pro testování a certifikaci, a.s., ohledně provedení zkoušek vlastností obalu KEYKEG. Z toho žalovaná zjistila následující.
 - a. SZPI Odbor zkušební laboratoře inspektorátu v Brně provedl posouzení obalu typu KEYKEG na vzorcích odebraných přímo u žalobkyně a dospěl k závěru, že obal nevyhovuje definici obalu určeného pro spotřebitele, protože ho lze pomocí plnicího zařízení znovu naplnit a po odpojení výčepního zařízení není uzávěr poškozený, neztrácí svoji funkčnost, produkt neuniká ven a obal tak lze opakovaně použít. K tomu žalovaná odkazuje na Protokol o zkoušce a posudek č. D015-11575/21/A01 až A03 v kontrolním spisu KS002-11575/21.
 - b. Ministerstvo zemědělství se ve svém vyjádření ze dne 20. 5. 2021 přiklonilo k názoru, že pokud je možné obal znovu naplnit bez nutnosti výměny uzávěru, tak takový uzávěr není možné označit za „jednorázový“ ve smyslu § 3 odst. 1 písm. z) vinařského zákona.
 - c. Institut pro testování a certifikaci a.s. ve Zlíně provedl testy těsnosti obalů typu KEYKEG při opakovaném plnění. Těmito testy bylo zjištěno, že po trojím opakovaném vyprázdnění a znovunaplnění těchto obalů plnicím tlakem 3 bary nebyla detekována netěsnost uzavíracího ventilu, tedy lze učinit závěr, že uzávěr KEYKEGu (uzavírací ventil) umožňuje opakované použití, a nelze ho tudíž považovat za jednorázový.
20. S ohledem na výše uvedené má žalovaná za to, že obsah předmětných obalů byl nebaleným vínem. Proto žalovaná postupovala v souladu s § 14a vinařského zákona, jež bylo do české národní legislativy implementováno v souladu s ustanovením čl. 83 nařízení Komise (ES) č. 555/2008 v platném znění.
21. K žalobním námitkám ad *začtvrté* (popsáno výše) žalovaná uvádí, že s názorem žalobkyně nesouhlasí a opakuje, že předmětné obaly nelze srovnávat s obaly typu Bag-in-Box. Pro doplnění pak žalovaná uvádí, že dne 8. 7. 2021 bylo zveřejněno na webu SZPI oficiální stanovisko SZPI

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

k posuzování obalů dle zákona č. 321/2004 Sb., kde byl přístup dozorového orgánu k těmto typům kontrol veřejně vysvětlen (<https://www.szpi.gov.cz/clanek/stanovisko-szpi-k-posuzovani-obalu-dle-zakona-c-321-2004-sb.aspx>). Žalovaná popisuje problematiku kontrol nebalených vín, resp. vín v jiných než jednorázových obalech, čímž vysvětluje svůj přístup k těmto kontrolám. Vysvětluje, že v souladu s čl. 83 nařízení Komise (ES) č. 555/2008 se na národní úrovni zavedl soubor opatření, které umožní, aby kontrolní orgán měl dostatek informací a prostoru pro vykonání nezbytných kontrol, které zajistí ochranu spotřebitele. Změny zákona provedené v souvislosti s potíráním černého trhu s vínem byly zcela nezbytné s ohledem na ochranu veřejného pořádku a života a zdraví lidí. Opatření týkající se vlastního způsobu prodeje vína spotřebitelům, včetně omezení distribuční sítě sudového vína, nejsou způsobila narušit přímo nebo nepřímo, skutečně nebo potenciálně obchod mezi členskými státy ve smyslu judikatury Soudního dvora Evropské unie. Navrhovaná opatření jsou použitelná na všechny dotčené subjekty provozující svou činnost v České republice a postihují stejným způsobem, právně i fakticky, uvádění tuzemských výrobků i výrobků pocházejících z jiných členských států na trh. Cituje také důvodovou zprávu k zákonu č. 26/2017 Sb. (novela vinařského zákona). Žalobkyně není přístupem žalované nijak krácena na svých právech, protože za splnění všech zákonných požadavků při dovozech vinařských produktů v obalech KEYKEG a POLYKEG může s těmito produkty dále obchodovat v režimu sudových vín. Další subjekty pak mohou s produkty dále manipulovat, např. stáčet do obalů určených pro spotřebitele.

22. K žalobním námitkám ad *žapáté* (popsáno výše) žalovaná uvádí, že zásadně nesouhlasí s tvrzením, že v provedených kontrolách nebyly provedeny všechny potřebné úkony ke zjištění skutkového stavu. Zdůrazňuje, že předložený znalecký posudek byl ze strany žalované důsledně rozebrán a reflektován, přičemž nebyl z hlediska svého obsahu shledán relevantním. Pokud žalobkyně namítá, že žalovaná od vydání protokolu o kontrole (jedná se o kontrolu provedenou v roce 2021) již nečiní další kroky a brání tak soudnímu přezkumu svých rozhodnutí, žalovaná uvádí, že spis, ve kterém jsou kontrolní zjištění týkající se kontroly v roce 2021, je standardně zpracován inspektorátem žalované v Praze v rámci rozvrhu jeho práce, přičemž postup žalované je zcela zákonný.
23. K žalobní námitce ad *žašesté* (popsáno výše) žalovaná uvádí, že se žalobkyně dopouští spekulací a domněnek, podsouvá žalované závěry, které nikdy v průběhu řízení neučinila, a proto žalovaná nepovažuje za nezbytné se k těmto hypotézám vyjadřovat, když k údajnému protekcionismu a výkladu pojmu „obal určený pro spotřebitele“ se již vyjádřila výše.
24. K důkazním návrhům a návrhům na vyslovení závazného právního názoru soudem a k žalobnímu návrhu žalobkyně žalovaná konstatuje, že se se závěry, jejichž vyslovení žalobkyně požaduje, neztotožňuje a provádění navrhovaných důkazů považuje za nadbytečné. Vydané opatření i napadené rozhodnutí považuje žalovaná za oprávněné, vydané v souladu se zákonem, založené na objektivně zjištěném skutkovém stavu věci a řádně odůvodněné a v řízení, které k vydání rozhodnutí vedlo, nebylo nijak narušeno právo účastníka řízení na spravedlivý proces.
25. Žalovaná navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

III.

Posouzení žaloby soudem

26. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a ze závazného právního názoru vysloveného Nejvyšším správním soudem (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).
27. Při jednání, které se konalo u zdejšího soudu dne 25. 5. 2026, setrvaly obě strany na svých dosavadních návrzích a argumentech. Žalobkyně navrhla provést důkazní návrhy, jak je uplatnila ve svých dosavadních písemných podáních.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

28. Soud neprovedl důkazy navržené žalobkyní, a to z následujících důvodů.
29. Důkazy směřující k technické povaze dotčeného obalu, zejména dokumentace výrobce, odborná stanoviska, znalecké posudky, podklady ITC Zlín, další znalecké či odborné posudky, návrh na ohledání obalu a návrh na ustanovení znalce, míří k samému jádru skutkového základu správního rozhodnutí. Jejich provedení soudem by v nynější věci nepředstavovalo pouze doplnění dokazování podle § 77 odst. 2 s. ř. s., nýbrž prvotní a zásadní vytvoření odborného skutkového podkladu, který měl být opatřen již ve správním řízení. Právě proto soud napadené rozhodnutí ruší a věc vrací žalované k dalšímu řízení. Tyto důkazy tedy nejsou bez významu; naopak žalovaná bude povinna se jimi nebo odpovídajícími odbornými podklady v dalším řízení zabývat.
30. Důkazy vztahující se k následným událostem po vydání napadeného rozhodnutí, zejména k navazujícím řízením, exekucním listinám, pozdějším akreditačním řízením či dalším postupům žalované po vydání napadeného rozhodnutí, soud neprovedl proto, že při přezkumu rozhodnutí vychází podle § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalované. Tyto podklady mohou být významné v jiných řízeních týkajících se trvání opatření, uvolnění opatření či nečinnosti žalované, nikoli však jako rozhodný skutkový základ pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí.
31. Důkazní návrhy týkající se vnitřních metodik, veřejných stanovisek žalované, notifikačních podkladů, unijního právního rámce a legislativních materiálů soud neprovedl jako důkazy, neboť v rozsahu, v němž jde o právní argumentaci a výklad právních předpisů, nejde o dokazování skutkových okolností. Soud se právními námitkami žalobkyně zabýval v rozsahu potřebném pro nynější rozhodnutí níže.
32. Soud důkazní návrhy neodmítl proto, že by technická povaha obalu nebyla významná. Naopak, právě její význam a nedostatečné zjištění ve správním řízení jsou důvodem zrušení napadeného rozhodnutí.
33. Žalovaná při jednání navrhla provedení důkazu znaleckým posudkem Technické fakulty ČZU o posouzení obalu typu KEYKEG. Důkaz tímto znaleckým posudkem však soud provedl při minulém jednání dne 25. 11. 2024.
34. Skutečnost, že posudek Technické fakulty ČZU byl v soudním řízení již proveden, nemění nic na níže vysvětleném závěru soudu, že rozhodné technické otázky mají být v potřebném rozsahu zjištěny a vyhodnoceny primárně ve správním řízení. Tento posudek je jedním z odborných podkladů, nikoli náhradou řádně zjištěného skutkového stavu ve správním řízení. Pokud by soud na jeho základě jako první učinil konečný závěr o technické povaze dotčeného obalu a z toho plynoucí právní závěr o vzniku oznamovací povinnosti, nahrazoval by činnost správního orgánu. Žalovaná bude moci tento posudek v dalším řízení zohlednit, bude jej však muset vypořádat spolu s ostatními odbornými podklady, zejména s podklady předloženými žalobkyní.
35. Žaloba je důvodná.
36. Žalobkyně se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí ředitele inspektorátu Státní zemědělské a potravinářské inspekce v Praze ze dne 28. 7. 2022, č. j. SZPI/BF176-25/2022, jímž bylo částečně zamítnuto její odvolání proti opatření inspektora Státní zemědělské a potravinářské inspekce ze dne 14. 7. 2022, č. D028-10831/22/C. Tímto opatřením bylo žalobkyni zakázáno uvádět na trh vinařský produkt ALZAIA GLERA 20 LTR slim keg, šarže 00264775, v množství 1600 l.
37. Podstatou sporu je otázka, zda vinařský produkt, jehož se opatření týkalo, byl uložen v obalu určeném pro spotřebitele ve smyslu § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona. Pokud by tomu tak bylo, nešlo by o nebalené víno ve smyslu § 3 odst. 1 písm. u) téhož zákona a na žalobkyni by se nevztahovala oznamovací povinnost podle § 14a ani uskladňovací povinnost podle § 14b tohoto zákona. Pokud by naopak o obal určený pro spotřebitele nešlo, bylo by třeba dále posoudit, zda

žalobkyně povinnosti podle § 14a a § 14b vinařského zákona porušila a zda zjištěná porušení odůvodňovala zákaz uvádění produktu na trh podle § 27 odst. 4 písm. a) bodu 6, případně § 27 odst. 4 písm. b) bodu 5 vinařského zákona.

38. Městský soud již v této věci rozhodoval rozsudkem ze dne 24. 4. 2023, č. j. 17 A 80/2022-122. Tento rozsudek byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2023, č. j. 8 As 111/2023-66. Nejvyšší správní soud městskému soudu uložil, aby se podrobně věnoval výkladu pojmu „obal určený pro spotřebitele“ podle § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona, včetně vztahu tohoto pojmu k zákonu č. 477/2001 Sb., o obalech, a aby vyšel z právního stavu účinného ke dni vydání napadeného správního rozhodnutí.
39. Městský soud poté ve věci znovu rozhodl rozsudkem ze dne 25. 11. 2024, č. j. 17 A 80/2022-300. Také tento rozsudek byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 11. 2025, č. j. 8 As 13/2025-109. Nejvyšší správní soud městskému soudu vytkl zejména to, že nevypořádal všechny žalobní námitky, nepřezkoumatelně převzal dílčí závěry z jiné věci a nevyložil, jaké konkrétní funkční či bezpečnostní prvky obalu jsou relevantní pro posouzení jeho povahy jako obalu určeného pro spotřebitele.
40. Městský soud je podle § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v obou shora uvedených zrušujících rozsudcích. Při nynějším rozhodnutí proto vycházel zejména z právních závěrů rozsudků Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 111/2023-66 a 8 As 13/2025-109, jakož i z navazující judikatury Nejvyššího správního soudu ve skutkově a právně obdobných věcech, zejména rozsudků č. j. 6 As 334/2023-38, 6 As 290/2024-61 a 2 As 223/2024-42.
41. Podle § 3 odst. 1 písm. u) vinařského zákona se nebaleným vínem rozumí víno nebo jiný produkt uvedený pod příslušným kódem kombinované nomenklatury, s výjimkou moštu, uváděné do oběhu v jiném obalu než obalu určeném pro spotřebitele ve fázi, která předchází prodeji spotřebiteli.
42. Podle § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona se obalem určeným pro spotřebitele rozumí jednorázový nebo bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelný obal o maximálním objemu 20 litrů, který v místě prodeje tvoří spolu s jeho obsahem prodejní jednotku pro spotřebitele a jsou na něm nebo na etiketě k němu připojené uvedeny údaje podle předpisů Evropské unie, tohoto zákona a prováděcích právních předpisů.
43. Podle § 3 odst. 1 písm. z) vinařského zákona se jednorázovým uzávěrem rozumí uzávěr včetně souvisejících bezpečnostních prvků, který při otevření ztratí svoji funkčnost a nelze ho opakovaně použít.
44. Podle § 14a odst. 1 vinařského zákona příjemce nebaleného vína přepraveného z jiného členského státu Evropské unie nebo ze třetí země oznámí bezprostředně po jeho příchodu do prvního místa dodání na území České republiky, nejpozději však do 12 hodin po tomto příchodu, jeho množství a údaje podle odstavce 2 Ústavu prostřednictvím Registru.
45. Podle § 14b odst. 1 vinařského zákona musí být nebalené víno přepravené z jiného členského státu Evropské unie nebo ze třetí země po příchodu do prvního místa dodání na území České republiky uskladněno po dobu 10 dní.
46. Podle § 27 odst. 4 písm. a) bodu 6 vinařského zákona je zakázáno uvádět do oběhu produkt, u něhož nebyla splněna oznamovací povinnost podle § 14a.
47. Soud dále pro účely tohoto rozsudku používá označení „dotčený obal“ pro konkrétní obal, v němž byl uložen produkt ALZAIA GLERA 20 LTR slim keg, šarže 00264775, jehož se týkalo opatření inspektora ze dne 14. 7. 2022. Soud si je vědom, že účastníci v řízení obecně hovoří též o obalech KEYKEG a POLYKEG. Předmětem nynějšího přezkumu však není obecné posouzení všech

těchto obalových systémů, nýbrž zákonnost opatření vztahujícího se ke konkrétnímu dotčenému obalu. Závěry vztahující se k jiným typům či variantám obalů mohou být použity pouze tehdy, bude-li prokázána jejich technická srovnatelnost s dotčeným obalem.

48. Pokud žalobkyně po uplynutí lhůty pro rozšíření žaloby ve svých dalších podáních, zejména v podání ze dne 19. 5. 2026, rozvedla ústavní, unijní, notifikační, akreditační či další argumentaci, soud k ní přihlédl pouze v rozsahu, v němž šlo o právní argumentaci vztahující se k včas uplatněným žalobním bodům, zejména k námitce neexistence oznamovací povinnosti, nesprávného posouzení povahy obalu, nedostatečně zjištěného skutkového stavu a tvrzených dopadů výkladu žalované na volný pohyb zboží. V rozsahu, v němž by tato pozdější podání směřovala k uplatnění nových samostatných skutkových důvodů nezákonnosti napadeného rozhodnutí, se jimi soud jako novými žalobními body nezabýval.
49. Městský soud nejprve vyloží právní kritéria, podle nichž musí být povaha posuzovaného obalu hodnocena.
50. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 8 As 111/2023-66 uložil městskému soudu, aby se věnoval výkladu pojmu „obal určený pro spotřebitele“ podle vinařského zákona, včetně vztahu tohoto pojmu k zákonu o obalech. V rozsudku č. j. 8 As 13/2025-109 dále upřesnil, že městský soud musí přezkoumatelně posoudit, jaké funkční či bezpečnostní prvky obalu jsou pro toto posouzení relevantní. Nestací pouze převzít závěry vyslovené v jiné věci, aniž by soud vysvětlil jejich použitelnost na konkrétní obal posuzovaný v nynějším řízení.
51. Z judikatury Nejvyššího správního soudu, zejména z rozsudku č. j. 6 As 334/2023-38, plyne, že vinařský zákon a zákon o obalech sledují odlišné účely. Zákon o obalech sleduje především environmentální cíle, zejména nakládání s obaly a obalovými odpady. Vinařský zákon naproti tomu v dotčených ustanoveních sleduje zejména ochranu spotřebitele a zajištění originality, určitosti a nezaměnitelnosti obsahu obalu. Proto nelze pojem „jednorázový obal“ podle vinařského zákona vykládat mechanickým převzetím významu tohoto pojmu ze zákona o obalech.
52. To ovšem neznamená, že zákon o obalech je pro výklad zcela bez významu. Je součástí právního řádu a může být jedním z podpůrných systematických a teleologických vodítek. Nemůže však sám o sobě rozhodnout o tom, zda konkrétní obal je obalem určeným pro spotřebitele podle § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona.
53. Pro posouzení podle vinařského zákona je rozhodující zejména objektivní faktická znovunaplnitelnost či neznovunaplnitelnost obalu, a to z hlediska zachování originality, určitosti a nezaměnitelnosti jeho obsahu. Není rozhodující pouze to, jak obal označuje jeho výrobce, zda je určen k recyklaci, zda je environmentálně chápán jako jednorázový nebo zda je dodavatelem deklarován jako jednocestný.
54. Podle § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona mohou být relevantní dvě alternativy. Obal určený pro spotřebitele je buď obal jednorázový, nebo obal bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelný. Soud zdůrazňuje, že jde o dvě samostatné zákonné alternativy. Správní orgán proto musí v dalším řízení jasně rozlišit, zda posuzuje první nebo druhou alternativu, případně obě, a případně musí ke každé z nich uvést konkrétní skutková zjištění.
55. Významný je rovněž pojem „jednorázový uzávěr“ podle § 3 odst. 1 písm. z) vinařského zákona. Zákon výslovně stanoví, že jednorázovým uzávěrem je uzávěr včetně souvisejících bezpečnostních prvků. Posouzení se proto nemůže omezit jen na otázku, zda vlastní ventil po vyčerpání obsahu nadále těsní. Je třeba zkoumat také funkci souvisejících bezpečnostních prvků, zejména plomby, krytky či jiného prvku, který může zajišťovat originalitu obsahu a zjevnost případné manipulace.
56. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 6 As 334/2023-38 zdůraznil, že naplnění definice není otázkou pouhé těsnosti uzávěru, nýbrž zajištění určitelnosti a nezaměnitelnosti obsahu obalu.

Bezpečnostní prvek nemusí být pevnou součástí uzávěru. Podstatné je, zda při otevření ztratí svou funkčnost a zda bez jeho výměny lze či nelze obal znovu naplnit tak, aby mohl nadále působit jako originální obal s nezaměnitelným obsahem.

57. V návaznosti na rozsudek č. j. 2 As 223/2024-42 je dále třeba zkoumat i otázku, zda případná možnost sejmutí plomby nebo krytku bez poškození pomocí jednoduchých technických prostředků je právně významná. Správní orgán ani soud nemohou bez dalšího uzavřít, že taková manipulace je irrelevantní jen proto, že nejde o výrobcem předpokládaný standardní způsob otevření. Je třeba vysvětlit, zda taková možnost objektivně zpochybňuje funkci plomby či krytky jako bezpečnostního prvku zaručujícího originalitu obsahu, nebo zda jde naopak o okolnost hypotetickou či právně nerozhodnou.
58. Soud tedy shrnuje právní test následovně: pro posouzení, zda konkrétní obal je obalem určeným pro spotřebitele podle § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona, je třeba zjistit, zda jde o obal jednorázový, případně zda je bez výměny jednorázového uzávěru, včetně souvisejících bezpečnostních prvků, znovu nenaplnitelný. Toto posouzení musí vycházet z objektivních technických vlastností konkrétního obalu a z funkce jeho uzávěru, ventilu, plomby, krytky či jiných bezpečnostních prvků.

K nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu

59. Žalobkyně namítá, že SZPI vůbec nezjistila rozhodný skutkový stav, neprovedla vlastní odborné dokazování, nevypořádala jí předložený znalecký posudek Václava Špilara a stanovisko téhož znalce a pouze setrvala na předem zastávaném názoru, že dotčený obal, resp. obaly tohoto typu, není obalem určeným pro spotřebitele.
60. Tato žalobní námitka je důvodná potud, že žalovaná nezjistila rozhodný skutkový stav v rozsahu potřebném pro závěr, že dotčený obal není obalem určeným pro spotřebitele. Napadené rozhodnutí sice obsahuje obecné úvahy o tom, že obaly tohoto typu lze za použití externího zařízení opětovně naplnit, že ventil po použití neztrácí funkčnost a že plastová plomba je samostatně oddělitelná a nahraditelná. Tyto úvahy však nejsou dostatečně podloženy konkrétními skutkovými zjištěními o konkrétním obalu, jehož se napadené opatření týkalo. Správní orgán nepostavil najisto, jaký přesně konstrukční typ obalu byl použit, z jakých částí se skládal jeho uzávěr, jakou funkci měla plomba či krytka, zda šlo o bezpečnostní prvek ve smyslu § 3 odst. 1 písm. z) vinařského zákona a zda lze obal znovu naplnit bez výměny tohoto prvku.
61. Správní orgán dále nevyložil, zda a jak rozlišuje mezi pouhou technickou možností naplnit nádobu kapalinou a možností opětovně naplnit obal tak, aby nadále zajišťoval originalitu, určitost a nezaměnitelnost obsahu. Právě tato distinkce je přitom podle citované judikatury Nejvyššího správního soudu rozhodná.
62. Nestačí proto konstatovat, že ventil po odčepování těsní nebo že výrobce prodává náhradní plomby. Takové skutečnosti mohou být relevantní, ale samy o sobě neodpovídají na otázku, zda konkrétní plomba či krytka je souvisejícím bezpečnostním prvkem uzávěru, zda při otevření ztrácí funkčnost a zda její výměna je či není výměnou jednorázového uzávěru nebo jeho bezpečnostního prvku ve smyslu § 3 odst. 1 písm. z) vinařského zákona.
63. Soud dále shledal, že správní orgán nedostatečně vypořádal znalecký posudek Václava Špilara a navazující stanovisko tohoto znalce. Správní orgán se sice těmito podklady formálně zabýval, avšak v podstatě je odmítl s tím, že se nezabývají otázkou faktické opětovné naplnitelnosti obalu. Takové vypořádání je nedostatečné, neboť z těchto podkladů žalobkyně dovozovala právě závěry o jednorázovosti obalu, funkci plomby a nemožnosti opětovného naplnění bez výměny bezpečnostního prvku. Pokud správní orgán s těmito závěry nesouhlasil, měl opatřit vlastní odborně podložené skutkové poznatky, nikoli pouze konstatovat odlišný právní názor.

64. Městský soud nepřehlédrl, že správní orgán odkazoval také na stanovisko Ministerstva zemědělství, na technické informace dostupné od výrobce a na možnost opětovného plnění obalů za použití plnicí sady. Ani tyto odkazy však nenahrazují konkrétní skutková zjištění o posuzovaném obalu a o funkci jeho bezpečnostních prvků. Správní orgán měl tyto podklady vyhodnotit ve vztahu ke konkrétnímu obalu a ve světle zákonných kritérií podle § 3 odst. 1 písm. y) a z) vinařského zákona.
65. Správní orgán tedy nepostavil najisto základní skutkový předpoklad svého rozhodnutí, totiž že dotčené víno nebylo uloženo v obalu určeném pro spotřebitele a že proto šlo o nebalené víno podléhající oznamovací povinnosti podle § 14a vinařského zákona.
66. Tato vada je zásadní. Bez spolehlivého zjištění povahy obalu nelze posoudit vznik oznamovací povinnosti, uskladňovací povinnosti ani zákonnost následného zákazu uvádění produktu na trh.
67. Soud se v této souvislosti také zabýval otázkou, zda má chybějící skutková zjištění doplnit sám v řízení před soudem, zejména ustanovením znalce, nebo zda má napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.
68. Podle § 77 odst. 2 s. ř. s. může soud dokazování doplnit. Tato možnost však není neomezená. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu má být dokazování správního soudu doplňkové, nikoli dominantní. Pokud by soud musel opatřit a vyhodnotit rozhodující důkazní materiál, který měl být podkladem již pro správní rozhodnutí, nahrazoval by činnost správního orgánu.
69. V nynější věci nejde o dílčí doplnění jinak dostatečně zjištěného skutkového stavu. Chybí samotný odborný skutkový základ pro posouzení ústřední otázky sporu. Je třeba odborně zjistit a vyhodnotit konstrukci konkrétního obalu, funkci ventilu, plomby či krytky, možnost odstranění těchto prvků, jejich případnou opětovnou použitelnost, možnost opětovného naplnění obalu a dopad těchto skutečností na zachování originality a nezaměnitelnosti obsahu.
70. Takové dokazování by nebylo pouze doplněním dokazování provedeného správním orgánem. Šlo by o první komplexní odborné zjištění rozhodných technických skutečností. Pokud by je soud opatroval jako první, nahrazoval by skutkovou činnost správního orgánu, který na základě těchto skutečností vydal zákaz uvádění produktu na trh.
71. Soud přitom zohlednil také právní názor Nejvyššího správního soudu vyjádřený v rozsudku č. j. 8 As 13/2025-109, podle něhož má městský soud zhodnotit, zda lze posouzení všech rozhodných funkčních prvků obalu provést v rámci dokazování před soudem, nebo zda je namístě vrácení věci žalovanému k doplnění dokazování ve správním řízení. Po posouzení obsahu správního spisu soud dospěl k závěru, že rozhodné skutkové otázky vyžadují zásadní doplnění.
72. Městský soud proto neustanovil znalce sám. To však neznamená, že odborné posouzení není potřebné. Naopak, právě proto, že odborné posouzení tvoří stěžejní podklad pro zákonnost zákazu uvádění produktu na trh, musí je v dalším řízení opatřit správní orgán, který nese odpovědnost za zjištění skutkového stavu.
73. Soud dodává, že správní orgán není nutně povinen opatřit znalecký posudek, pokud si potřebné odborné skutkové poznatky opatří jiným procesně použitelným způsobem, například odborným vyjádřením osoby disponující potřebnými odbornými předpoklady. Vzhledem ke složitosti technických otázek a ke sporu mezi podklady předloženými žalobkyní a závěry správního orgánu však bude namístě zvážit znalecký posudek, případně jiné rovnocenně přesvědčivé odborné posouzení.
74. V dalším řízení bude žalovaná povinna doplnit skutková (ale i právní) zjištění zejména k těmto otázkám:
 - jaký přesně konstrukční typ obalu byl použit u dotčeného produktu;

- zda jsou již opatřené technické závěry vztahující se k obalům KEYKEG, POLYKEG či SLIMKEG přenositelné na konkrétní obal v nynější věci (tzn. pokud žalovaná hodlá v dalším řízení vycházet z technických zjištění, testů nebo odborných podkladů týkajících se jiného typu nebo jiné konstrukční varianty obalu, bude povinna nejprve přezkoumatelně vysvětlit a doložit, že tento jiný obal je v rozhodných konstrukčních a funkčních znacích srovnatelný s dotčeným obalem);
- jaké konstrukční prvky obal obsahuje, zejména:
 - tělo obalu,
 - vnitřní vak či jiný vnitřní prostor,
 - ventil,
 - narážecí či výčepní mechanismus,
 - krytku/plombu,
 - etiketu či údaje o produktu,
 - případné další bezpečnostní prvky;
- které části obalu slouží k uzavření obsahu a které k ochraně před neoprávněnou manipulací;
- jak je konstruován ventil a zda slouží k výčepu, plnění nebo oběma funkcím;
- jakou funkci má plomba, krytka či jiný obdobný prvek, zejména zda:
 - chrání ventil před nečistotami,
 - brání přístupu k ventilu,
 - slouží jako tamper-evident prvek [indikátor neoprávněné manipulace; to může být významné pro právní posouzení, zda jde o související bezpečnostní prvek ve smyslu § 3 odst. 1 písm. z) vinařského zákona],
 - nese údaje o produktu,
 - umožňuje spotřebiteli zjistit, zda byl obal již otevřen;
- co se stane s plombou/krytkou při standardním otevření obalu podle pokynů výrobce, zejména zda:
 - dojde k jejímu znehodnocení (ztratí funkčnost),
 - ji lze znovu použít,
 - ji lze nasadit zpět tak, aby plnila stejnou funkci;
- zda lze plombu/krytku sejmut nestandardním postupem, například nástrojem, aniž by byla viditelně poškozena; pokud ano:

- jak obtížné to je,
 - zda je to opakovatelné,
 - zda po opětovném nasazení spotřebitel pozná manipulaci,
 - zda plomba/krytka dále plní funkci bezpečnostního prvku;
 - zda případná možnost nestandardní manipulace s plombou/krytkou je prakticky a právně významná;
- zda lze obal po vyčerpání původního obsahu znovu naplnit bez výměny jakékoli části obalu;
 - zda jej lze znovu naplnit bez výměny ventilu;
 - zda jej lze znovu naplnit bez výměny plomby/krytky;
 - zda jej lze znovu naplnit tak, aby obal byl následně opatřen stejnou původní plombou/krytkou;
 - zda jej lze znovu naplnit pouze po použití nové plomby/krytky;
 - zda vyžaduje znovunaplnění výměnu vnitřního vaku, ventilu, uzávěru, těsnění nebo jiného konstrukčního prvku;
 - pokud by byl obal znovu naplněn, zda by bylo možné jej uvést do stavu, v němž by spotřebitel nemohl rozpoznat, že nejde o původně naplněný obal;
 - jakou roli v tomto ohledu hraje původní plomba/krytka a údaje na ní;
 - zda je možné opatřit znovu naplněný obal novou plombou/krytkou s údaji odpovídajícími původnímu produktu;
 - zda je technicky možné z pohledu běžného uživatele rozlišit originální plombu výrobce od později doplněné plomby;
 - zda je pro vyprázdnění obalu nezbytné externí výčepní zařízení;
 - zda je pro opětovné naplnění obalu nezbytné externí plnicí zařízení;
 - zda je takové zařízení běžně dostupné;
 - jaký má tato skutečnost význam pro možnost opětovného naplnění obalu v praxi.

75. Soud tímto výčtem nepředjímá, jaký odborný podklad má žalovaná opatřit ani jak má být konečně právně posouzena povaha dotčeného obalu. Vymezuje pouze okruhy skutkových a technických otázek, které musí být v dalším řízení přezkoumatelně objasněny v rozsahu potřebném pro aplikaci § 3 odst. 1 písm. y) a z) vinařského zákona.

K neexistenci oznamovací povinnosti

76. Žalobkyně namítá, že dotčené víno bylo uloženo ve spotřebitelském obalu, a proto se na ni nevztahovala oznamovací povinnost podle § 14a vinařského zákona.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

77. Tuto námitku soud nemůže v nynějším řízení meritorně uzavřít tak, že by s konečnou platností konstatoval, zda oznamovací povinnost vznikla či nevznikla. To závisí na předběžné otázce, zda dotčený obal byl obalem určeným pro spotřebitele. Jak soud vysvětlil výše, tato skutková otázka nebyla správním orgánem dostatečně zjištěna.
78. Žalobní námitka je však důvodná v tom, že správní orgán nemohl žalobkyni vytýkat porušení oznamovací povinnosti, aniž by měl dostatečně zjištěno, že tato povinnost vůbec vznikla. Právě tato skutečnost je důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.
79. Soud proto v této části neříká, že žalobkyně oznamovací povinnost neměla. Říká však, že správní orgán vznik této povinnosti dostatečně neprokázal a nedostatečně odůvodnil.

K nesprávnému posouzení zákona o obalech

80. Žalobkyně dále namítá, že SZPI nesprávně ignorovala zákon o obalech a že z hlediska tohoto zákona jsou obaly KEYKEG a POLYKEG jednorázovými obaly.
81. Soud této námitce přisvědčuje pouze částečně.
82. Žalobkyně má pravdu v tom, že zákon o obalech nelze z právního uvažování zcela vyloučit. Jde o součást právního řádu a jeho pojmy mohou mít podpůrný význam při systematickém výkladu. Správní orgán proto nemůže bez dalšího uzavřít, že úprava zákona o obalech je pro posuzování povahy obalu zcela bez významu.
83. Žalobkyně se však mylí, pokud z toho dovozuje, že kategorizace obalu podle zákona o obalech automaticky určuje jeho povahu podle vinařského zákona. Pojem „obal určený pro spotřebitele“ podle § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona je třeba vykládat autonomně, s ohledem na účel vinařské úpravy, tedy zejména na ochranu spotřebitele, originalitu obsahu a prevenci klamání o původu a vlastnostech vína.
84. Pro další řízení proto platí, že správní orgán musí zákon o obalech zohlednit jako možný systematický a podpůrný kontext, ale nesmí na něm založit závěr automaticky. Rozhodující bude právní test vycházející z § 3 odst. 1 písm. y) a z) vinařského zákona, aplikovaný na dostatečně zjištěné technické vlastnosti konkrétního obalu.

K jednorázovosti obalu

85. Žalobkyně tvrdí, že obaly KEYKEG a POLYKEG jsou jednorázovými obaly, protože byly navrženy, vyrobeny a uvedeny na trh jako jednocestné obaly určené po vyprázdnění k recyklaci či likvidaci.
86. Ani tuto námitku nelze nyní meritorně vypořádat ve prospěch jedné ze stran, protože správní orgán neopatrnil dostatečný skutkový podklad pro její posouzení. Soud však považuje za nutné zdůraznit, že pro posouzení jednorázovosti podle vinařského zákona není rozhodující pouze deklarace výrobce ani environmentální určení obalu. Rozhodující je objektivní faktická nemožnost či možnost opětovného naplnění obalu tak, aby byla zachována originalita a nezaměnitelnost obsahu.
87. Žalovaná proto v dalším řízení musí zkoumat nikoli pouze to, zda byl obal výrobcem označen jako jednocestný nebo zda je určen k recyklaci, ale zda jej lze objektivně opětovně naplnit a použít způsobem, který je z hlediska vinařského zákona relevantní.
88. Tato žalobní námitka je tedy důvodná v tom, že správní orgán neprovedl dostatečné posouzení jednorázovosti obalu podle správného právního testu. Soud však nyní nemůže sám závazně vyslovit, že dotčený obal jednorázovým obalem je nebo není.

Ke znovu nenaplnitelnému obalu bez výměny jednorázového uzávěru

89. Žalobkyně dále tvrdí, že i kdyby obal nebyl považován za jednorázový, jde o obal bez výměny jednorázového uzávěru znovu nenaplnitelný, neboť plomba výrobce vína musí být před vypouštěním obsahu porušena a nelze ji opakovaně použít.
90. Tato námitka směřuje přímo k druhé alternativě § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona. Její posouzení vyžaduje odborná skutková zjištění o funkci plomby či krytky a o tom, zda jde o související bezpečnostní prvek uzávěru.
91. Správní orgán se touto otázkou nezabýval dostatečně. Omezil se v podstatě na konstatování, že plomba je oddělitelná od obalu, že její odstranění nemá vliv na funkci ventilu a že výrobce prodává náhradní plomby. To však není dostačující. Podle § 3 odst. 1 písm. z) vinařského zákona může být součástí jednorázového uzávěru i související bezpečnostní prvek, který nemusí být pevnou součástí ventilu. Odstranění plomby může být z hlediska těsnosti ventilu bez významu, ale z hlediska originality obsahu zásadní.
92. Žalovaná bude proto povinna v dalším řízení zjistit, zda plomba či krytka u konkrétního obalu plní bezpečnostní funkci ve vztahu k originalitě obsahu, zda se při otevření znehodnocuje a zda bez její výměny lze obal znovu naplnit tak, aby mohl být nadále považován za obal zajišťující originalitu obsahu.
93. Také tuto žalobní námitku tedy nelze nyní uzavřít meritorně. Je však důvodná v tom, že správní orgán rozhodné skutečnosti nezjistil v potřebném rozsahu.

K ignorování znaleckého posudku žalobkyně

94. Žalobkyně namítá, že SZPI ignorovala znalecký posudek Václava Špilara č. 01/21 a stanovisko téhož znalce ze dne 5. 4. 2022.
95. Soud této námitce přisvědčuje částečně. Nelze říci, že by správní orgán tyto podklady zcela pominul. V napadeném rozhodnutí se k nim formálně vyjádřil. Jejich vypořádání však neodpovídá významu, který tyto podklady měly pro posouzení věci.
96. Správní orgán zejména nevysvětlil, proč závěry znalce o funkci plomby, jednorázovosti obalu a nemožnosti opětovného naplnění bez výměny bezpečnostního prvku nepovažuje za odborně relevantní. Pokud měl správní orgán za to, že znalecký posudek neodpovídá na rozhodné technické otázky, měl buď vyžádat jeho doplnění, opatřit jiné odborné vyjádření, nebo jiným řádným způsobem zjistit technický skutkový stav.
97. Pouhá polemika správního orgánu se závěry znalce, aniž by byla podložena rovnocenně přesvědčivými odbornými skutkovými zjištěními, není dostačující. To platí tím spíše, že právě technické vlastnosti obalu tvořily základ pro opatření zakazující uvádění produktu na trh.
98. V dalším řízení bude žalovaná povinna se se znaleckým posudkem žalobkyně a navazujícím stanoviskem vypořádat konkrétně, věcně a ve vztahu k právním kritériím vymezeným v tomto rozsudku. Pokud bude mít za to, že posudek je neúplný nebo nesprávný, musí tento závěr opřít o odpovídající odborný podklad.

K nesprávnému posouzení čepovaného vína

99. Žalobkyně dále tvrdí, že obaly KEYKEG a POLYKEG jsou způsobilé k prodeji čepovaného vína, neboť jde o jednorázové obaly určené pro spotřebitele s jediným otvorem k plnění a nevyměnitelným výčepním ventilem.
100. Tato námitka souvisí s posouzením § 3 odst. 1 písm. w) vinařského zákona. Napadené opatření však nebylo primárně založeno na tom, že by žalobkyně porušila pravidla pro prodej čepovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

vína. Bylo založeno na závěru, že produkt je nebaleným vínem, u něhož nebyla splněna oznamovací povinnost podle § 14a vinařského zákona.

101. Otázka, zda z posuzovaného obalu lze či nelze prodávat čepované víno, je proto v nynější fázi řízení sekundární. Může nabýt významu tehdy, pokud ji správní orgán používá jako argument pro závěr, že obal není obalem určeným pro spotřebitele. V takovém případě však musí správní orgán pečlivě rozlišit mezi definicí „obalu určeného pro spotřebitele“ podle § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona a definicí „čepovaného vína“ podle § 3 odst. 1 písm. w) téhož zákona.
102. Nelze bez dalšího dovodit, že obal není obalem určeným pro spotřebitele jen proto, že k čerpání obsahu je využíváno externí výčepní zařízení. Takový závěr by musel být opřen o konkrétní zákonné znaky definice podle § 3 odst. 1 písm. y), nikoli o obecnou úvahu o vhodnosti či nevhodnosti obalu pro čepování.
103. Soud proto tuto žalobní námitku nyní nehodnotí jako samostatný zrušovací důvod. V dalším řízení však žalovaná nesmí směřovat otázku spotřebitelského obalu s otázkou čepovaného vína a musí případně vysvětlit, proč je posouzení čepovaného vína pro otázku oznamovací povinnosti relevantní.

K opožděnosti oznámení, nesprávnosti čísla průvodního dokladu a změně místa uskladnění

104. Žalovaná založila své rozhodnutí také na tom, že žalobkyně podala oznámení o dovozu až 18 hodin a 25 minut po příchodu produktu, že v oznámení uvedla nesprávné číslo průvodního dokladu a že produkt nebyl skladován po dobu 10 dnů v prvním místě dodání uvedeném v oznámení.
105. Žalobkyně k tomu namítá, že oznamovací povinnost vůbec neměla, neboť produkt byl ve spotřebitelském obalu. Dále namítá, že případné nesprávné číslo průvodního dokladu bylo pouze administrativní chybou a že změna místa uskladnění byla správnímu orgánu známa.
106. Soud se těmito námitkami nemůže v nynější fázi zabývat meritorně v plném rozsahu. Všechny tyto otázky jsou totiž podmíněny tím, zda se na žalobkyni vůbec vztahovala oznamovací a uskladňovací povinnost podle § 14a a § 14b vinařského zákona.
107. Pokud by se po doplnění dokazování ukázalo, že dotčený produkt byl uložen v obalu určeném pro spotřebitele, žalobkyně by povinnost podle § 14a ani § 14b vinařského zákona neměla a námitky opožděnosti oznámení, nesprávného čísla průvodního dokladu a změny místa uskladnění by ztratily význam pro posouzení zákonnosti zákazu podle § 27 odst. 4 písm. a) bodu 6 vinařského zákona.
108. Pokud by se naopak ukázalo, že o obal určený pro spotřebitele nešlo, bude žalovaná povinna v dalším řízení tyto otázky znovu posoudit. Zejména bude muset vysvětlit, zda opožděné oznámení samo o sobě představuje nesplnění oznamovací povinnosti ve smyslu § 27 odst. 4 písm. a) bodu 6 vinařského zákona, jaký význam má nesprávné číslo průvodního dokladu, zda bylo možné chybu opravit a zda případná změna místa uskladnění představovala porušení § 14b vinařského zákona.
109. Soud proto tyto žalobní námitky nyní považuje za předčasné. Jejich posouzení bude možné až po vyřešení základní otázky povahy obalu.

K nevykonatelnosti a nesrozumitelnosti výroku opatření

110. Žalobkyně namítala také nezákonnost původního výroku opatření, v němž byl uveden „zákaz výroby potravin nebo jejich uvádění na trh“, ačkoli žalobkyně nebyla výrobcem dotčeného produktu.
111. Žalovaná v odvolacím rozhodnutí výrok opatření změnila tak, že z něj odstranila zákaz výroby a ponechala zákaz uvádění potravin na trh. Tím správní orgán původní vadu výroku částečně odstranil.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

112. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že správní orgán hodlal žalobkyni zakázat uvádění dotčeného produktu na trh, nikoli jeho výrobu. Přesto soud zdůrazňuje, že v dalším řízení musí být případný výrok správního orgánu formulován přesně, určitě a vykonatelně. Zejména musí být zřejmé, kterého produktu, jakého množství, jaké šarže a jakého způsobu nakládání se zákaz týká.

113. Vzhledem k tomu, že soud ruší napadené rozhodnutí z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu, není třeba tuto námitku posuzovat jako samostatný zrušovací důvod.

K protekcionismu, narušení trhu a porušení unijního práva

114. Žalobkyně v žalobě obsáhle namítala, že výklad zastávaný SZPI má protekcionistické účinky, narušuje hospodářskou soutěž a omezuje volný pohyb zboží v rámci Evropské unie.

115. Soud tyto námitky nepřehlédl. V nynější fázi však nemohou být samostatným důvodem pro meritorní závěr, že dotčený obal je nebo není obalem určeným pro spotřebitele. Nejprve musí být zjištěna objektivní technická povaha posuzovaného obalu a jeho podřaditelnost pod § 3 odst. 1 písm. y) vinařského zákona.

116. Pokud správní orgán po doplnění dokazování dospěje k závěru, že dotčený obal není obalem určeným pro spotřebitele, bude povinen se v rozsahu relevantním pro věc vypořádat i s námitkami žalobkyně týkajícími se dopadů tohoto výkladu na volný pohyb zboží a na podmínky uvádění obdobných produktů na trh. Musí přitom vycházet z nediskriminačního a přiměřeného výkladu vnitrostátní úpravy.

117. Soud však v souladu se závěry Nejvyššího správního soudu neshledal, že by bylo v nynější fázi namísto předkládat předběžnou otázku Soudnímu dvoru Evropské unie. Předmětem nynějšího rozhodnutí není abstraktní slučitelnost vnitrostátní právní úpravy s právem Evropské unie, ale nedostatečné zjištění skutkového stavu ohledně konkrétního obalu.

118. Otázky protekcionismu a narušení trhu proto soud nyní nepovažuje za samostatný zrušovací důvod. Jsou však relevantní v tom smyslu, že žalovaná musí v dalším řízení postupovat tak, aby její výklad vinařského zákona byl založen na objektivních kritériích, nikoli na nepodložených obecných předpokladech o určitém typu obalů.

K návrhu žalobkyně na vyslovení konkrétních závazných právních názorů

119. Žalobkyně navrhovala, aby soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil mimo jiné závazné právní názory, že obaly KEYKEG či POLYKEG jsou jednorázovými obaly, že jsou obaly určenými pro spotřebitele a že jsou způsobilé pro prodej čepovaného vína.

120. Soud takto konkrétní závazné právní názory ve vztahu k dotčenému obalu vyslovit nemůže. Učinil by tím meritorní závěr o technické a právní povaze obalů, aniž by byl dostatečně zjištěn skutkový stav. Právě nedostatečnost skutkových zjištění je důvodem zrušení napadeného rozhodnutí.

121. Teprve po doplnění skutkových zjištění bude možné rozhodnout, zda dotčený obal je obalem určeným pro spotřebitele, zda šlo o nebalené víno a zda žalobkyně porušila oznamovací či uskladňovací povinnosti.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

122. Soud shrnuje, že napadené rozhodnutí neobstojí, protože správní orgán dostatečně nezjistil skutkový stav v rozhodných technických otázkách. Bez těchto zjištění nelze posoudit, zda dotčené víno bylo uloženo v obalu určeném pro spotřebitele, nebo zda šlo o nebalené víno podléhající oznamovací povinnosti podle § 14a vinařského zákona.

123. Tato skutková otázka je zásadní otázkou celého případu. Není-li spolehlivě vyřešena, nemůže obstát ani závěr o porušení oznamovací povinnosti, ani zákaz uvádění produktu na trh podle § 27 odst. 4 písm. a) bodu 6 vinařského zákona.
124. Doplnění skutkového stavu v nynější věci by vyžadovalo zásadní odborné dokazování. Takové dokazování nepřísluší v této fázi provádět soudu jako prvnímu orgánu, neboť by tím nahrazoval činnost správního orgánu. Úkolem soudu je přezkum zákonnosti správního rozhodnutí, nikoli prvotní vytvoření jeho odborného skutkového základu.
125. Proto soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).
126. S ohledem na to, že zjištěná vada se týká již samotného základu prvostupňového opatření, tedy závěru, že dotčený produkt podléhal oznamovací povinnosti podle § 14a vinařského zákona, soud podle § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil také opatření inspektora inspektorátu Státní zemědělské a potravinářské inspekce v Praze ze dne 14. 7. 2022, č. D028-10831/22/C.
127. Žalovaná je v dalším řízení podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. Bude povinna doplnit skutková zjištění v rozsahu uvedeném výše a poté znovu posoudit, zda byly splněny zákonné předpoklady pro zákaz uvádění dotčeného produktu na trh.
128. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 110 odst. 3 s. ř. s. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Podle § 110 odst. 3 s. ř. s. rozhoduje městský soud v novém rozhodnutí také o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti. Ve věci měla plný úspěch žalobkyně, a proto jí soud přiznal náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před městským soudem i řízení o kasačních stížnostech.
129. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za žalobu a z nákladů na zastoupení advokátem v rozsahu sedmi úkonů právní služby, a to převzetí a přípravy zastoupení, žaloby, tří účastí na jednání před soudem a dvou vyjádření ke kasační stížnosti. Byť žalobkyně navrhla také náhradu nákladů za podání ze dne 19. 5. 2026, soud tento náklad neshledal důvodně vynaloženým. Uvedené podání převážně rozvádělo již dříve uplatněnou argumentaci a obsahovalo rovněž tvrzení a důkazní návrhy, k nimž soud v nynějším řízení nemohl přihlédnout jako k novým žalobním bodům, případně je neprovedl z důvodů uvedených výše. Pro vlastní důvod zrušení napadeného rozhodnutí proto toto podání nemělo samostatný přínos odůvodňující přiznání další odměny za úkon právní služby.
130. Pro určení výše náhrady za úkon právní služby jsou rozhodná dvě znění vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, konkrétně znění účinné do 31. 12. 2024 a znění účinné od 1. 1. 2025 po novele provedené vyhláškou č. 258/2024 Sb. Podle čl. II této novelizační vyhlášky za právní služby poskytnuté přede dnem její účinnosti přísluší odměna podle advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024. Před účinností novelizační vyhlášky bylo vykonáno pět soudem přiznaných úkonů právní služby, a to převzetí a příprava zastoupení, žaloba, dvě účasti na jednání a vyjádření ke kasační stížnosti. Po účinnosti novelizační vyhlášky soud jako důvodně vynaložené uznal dva úkony právní služby, a to vyjádření ke kasační stížnosti a účast na jednání před soudem.
131. Ve znění advokátního tarifu účinném do 31. 12. 2024 přísluší advokátovi odměna ve výši 3 100 Kč za jeden úkon právní služby podle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu. Soud přiznal odměnu za pět úkonů právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu a pět paušálních náhrad hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Tyto náklady činí 17 000 Kč.

132. Ve znění advokátního tarifu účinném od 1. 1. 2025 přísluší advokátovi odměna ve výši 4 620 Kč za jeden úkon právní služby podle § 9 odst. 5 ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu. Soud přiznal odměnu za dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) a g) advokátního tarifu a dvě paušální náhrady hotových výdajů po 450 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Tyto náklady činí 10 140 Kč.
133. Zástupci žalobkyně náleží také podle § 13 odst. 1 advokátního tarifu náhrada cestovních výdajů za cestu na jednání dne 25. 5. 2026 osobním automobilem z Brna do Prahy a zpět. Výše náhrady se podle § 13 odst. 5 advokátního tarifu řídí právními předpisy o cestovních náhradách. Základní náhrada činí podle § 157 odst. 4 písm. b) zákoníku práce ve spojení s § 1 písm. b) vyhlášky č. 573/2025 Sb. 5,90 Kč za 1 km jízdy. Při ujeté vzdálenosti 430 km činí základní náhrada 2 537 Kč. Zástupci žalobkyně dále náleží podle § 158 odst. 2 a 3 zákoníku práce náhrada za spotřebované pohonné hmoty. Protože nedoložil skutečnou cenu pohonných hmot, soud vyšel z průměrné ceny pohonné hmoty podle § 4 písm. a) vyhlášky č. 573/2025 Sb., tj. 34,70 Kč za 1 litr benzínu automobilového 95 oktanů, který podle technického průkazu spotřebovává motor použitého vozidla. Podle technického průkazu činí kombinovaná spotřeba vozidla 5,1 l na 100 km. Při ujeté vzdálenosti 430 km tak činí spotřeba 21,93 l, což odpovídá částce 761 Kč. Celková náhrada cestovních výdajů proto činí 3 298 Kč.
134. Zástupci žalobkyně přísluší podle § 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu také náhrada za promeškaný čas strávený cestou ze sídla advokáta k jednání a zpět. Podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu činí tato náhrada 150 Kč za každou započatou půlhodinu. Cesta z Brna do Prahy a zpět trvá celkově pět hodin a dvacet minut, což představuje 11 započatých půlhodin. Náhrada za promeškaný čas proto činí 1 650 Kč.
135. Součet odměny advokáta a náhrad podléhajících DPH činí 32 088 Kč. Jelikož je zástupce žalobkyně plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se podle § 57 odst. 2 s. ř. s. tato částka o DPH ve výši 21 %, tj. o 6 738,48 Kč. Po zaokrouhlení nahoru činí DPH 6 739 Kč.
136. Celková náhrada nákladů řízení se skládá ze soudního poplatku ve výši 3 000 Kč, odměny advokáta a náhrad ve výši 32 088 Kč a DPH ve výši 6 739 Kč. Celkem tedy soud žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 41 827 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost, jen je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu [§ 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s.].

V takovém případě je třeba kasační stížnost podat ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. května 2026

Milan Tauber v.r.
předseda senátu